

Landbruksdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 2003/1466	Doknr.: 14
Mottatt: 21 JAN 2005 LP/SJ	
Saksbeh.: HGR	Ark.: 548.40
Kopi:	Avskr.:

Deres referanse
200301466-/HGR

Vår referanse
2004/8359 521.1 ORE

Vår dato
20.01.2005

Uttale til forslag til forskriftsendring i forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket § 8

Vi viser til departementets høringsutkast til endring i forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket §8 Kulturlandskapskrav. Fylkesmannen i Oppland har noen kommentarer til forslaget.

Til a) Endring av paragrafens overskrift

Den foreslåtte endringen vil etter fylkesmannens mening gi et bedre samsvar mellom overskrift og innhold i paragrafen. Meningen med paragrafen kommer tydeligere fram og det er bra.

Til b) Endring av § 8 tredje ledd

Fylkesmannen er enig i grunntanken bak den endringen som blir foreslått, men vi vil knytte noen prinsipielle og faglige kommentarer til noen følger av forslaget.

Prinsippet om å gå fra enkeltvedtak til å kunne innføre et sett med krav for et område, vurderer vi som riktig. Ut fra de mål en ønsker å oppnå og de verdier en vil ta vare på, er det en riktig utvikling. Det vil kunne gi en enklere, mer oversiktlig og ensartet forvaltning.

Ved at fylkesmannen her blir gitt hjemmel til å fastsette lokale forskrifter, blir det innført en regionalisering av miljøkrav. Vi mener det er uheldig at en forskrift skal vise til evt. andre forskrifter uten at disse er kjent og navnsatt i forskrift om produksjonstilskudd. Det gir et uklart informasjonsforhold i forhold til berørte parter. På den måten vil fylkesmannen fortsatt ha en informasjonsplikt ned til enkeltforetak på linje med enkeltvedtak etter gjeldende forskrift.

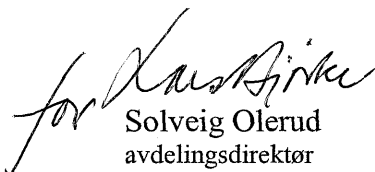
Disse lokale kravene kunne vært knyttet til det regionale miljøtilskuddet. Det kan føre til at areal som det kun søkes produksjonstilskudd for, ikke blir omfattet av kravet. Det er derfor riktig at slike krav blir lagt til det generelle produksjonstilskuddet i jordbruket. Vi vil derfor be departementet om å vurdere de formelle sidene og informasjonsforholdet ved en slik krysshenvisning i forskriften.

Forslaget viderefører muligheten for både enkeltvedtak og vedtak gjennom forskrift som vil gjelde alle i et område. For lesere som ikke er innforstått med de juridiske formuleringene, vil det være uklart slik forslaget er formulert. Det bør avklares om muligheten for fylkesmannen til å fatte enkeltvedtak skal videreføres eller om all regulering skal knyttes til nedslagsfeltet som helhet. I Oppland har vi ikke fattet noen enkeltvedtak etter denne paragrafen og mener at forholdet godt kan knyttes til nedslagsfelt. Det kan være andre behov i andre fylker.

Vi ser heller ikke behov for å skille mellom områder med stor erosjonsfare og sårbare vassdrag. Det henger nøye sammen. En ny formulering som også forenkler avgrensningen av områder kan være: Fylkesmannen kan fastsette forskrift om bestemte jordarbeidingsmetoder for areal i ulike erosjonsklasser i nedslagsfelt til sårbare vassdrag eller sårbart kystområde.

Ut fra en jordbruksfaglig vurdering, vil vi be om endring av begrepsbruken område med stor erosjonsfare i forslaget. Grunnlaget for å sette krav til bestemte jordarbeidingsmåter må etter vår oppfatning, være knyttet til hensynet til vassdrag. Det vil være med bakgrunn i forurensningssituasjonen i vassdraget. Da er både den rene erosjonsfaren og avrenning av næringsstoffer forhold en ønsker å forbedre. Derfor er det etter fylkesmannens oppfatning ikke hensiktsmessig å avgrense det til arealklassifiseringen stor erosjonsfare i forskrift om produksjonstilskudd. Klassifiseringen stor erosjonsfare gjelder på skiftenivå og ikke på områdenivå. Det blir derfor vanskelig å lage lokale forskrifter ut fra denne føringen. Avgrensningen av krav til tiltak bør derfor skje gjennom de lokale forskriftene ut fra situasjonen og behovet i det aktuelle området.

Med hilsen

Solveig Olerud
avdelingsdirektør

Ola Rosing Eide
overingeniør